

for hele Kredens Sagførere. Nu boer den ene Sagfører paa Bornholm, den anden i Maribo, den tredje paa Sjælland, og saa siger man ved Loven: Nu skulle I danne en Kreds; men den Følelse af Sammenhold og Sammenslutning, der skal være det naturlige Grundlag for Dannelsen, forekommer mig at mangle. Dertil kunde man sige: Det bliver Sagførernes Sag, om Raadet kommer til at virke saa gavnligt og fyldigt som ønskeligt; men det er i alt Fald ikke nogen Grund til ikke at gjøre Sagfører-Institutionen saa nyttig, som det er muligt. Men her kommer der en anden Vanskelighed frem, som jeg ikke ganske kan lukke Dinene for. Det er: Hvorledes skal egentlig Grundlaget tilveiebringes for den kontrollerende Myndighed, der skal udøves? Der er jo i saa Henseende henvisst til, at ethvert Sagførerraad efter § 27 skal føre Tilsyn med de til dets Kreds hørende Sagføreres Forhold baade i deres egentlige Virksomhed og øvrige juridiske Forretningsvirksomhed. Nu forekommer det mig dog, at det kan være et Spørgsmaal, man i høit Fald maa have besvaret, hvorledes et Sagførerraad skulde faae den nødvendige Afgang til saaledes at kunne prøve den enkelte Sagførers Virksomhed. Ogsaa paa det Punkt forekommer det mig, at Forskjellen mellem skriftlig og mundtlig Procedure komme frem. Ved den mundtlige Procedure staa Sagførerne i Retten og føre deres Sager høit og lydeligt, der er en vis Notorietet over Forholdet; men i den skriftlige Procedure møder Sagføreren med sine Indlæg i Retten, og der blive de begravede. Hvorledes skulle nu de Sagførere, der staa udenfor, komme til Kundskab i den Retning? Maa der ikke være visse Midler til at tilveiebringe det nødvendige Materiale for deres Dom? Man kan dog ikke lade dem gaa saaledes uden videre, efter hvad der siges om vedkommende Sagførere, der maa have et vist Grundlag for Dommen, og derved forekommer det mig, at der maa gives Regler for, hvorledes Sagførerraadene skulle sættes istand til at øve denne Kontrol. Der er et andet Hensyn, som maa gjøres gjældende, nemlig om man ikke saaledes som anført af den ærede foregaaende Taler, maa tage et andet Element med, nemlig et judicielt. Det har ogsaa, da jeg læste dette Forslag igjennem, paatrængt sig mig, at det judicielle Element var trængt for meget tilbage paa dette Punkt. Ganske vist kommer det paa en Maade frem paa et me-

get sent Stadium, nemlig i § 34, men det har hele Tiden paatrængt sig mig, om det ikke kunde drages stærkere frem paa et noget tidligere Stadium. Imidlertid er det blevet sagt mig af Mænd, hvis Mening jeg tillægger Vægt, at det vil have nogen Vanskelighed saaledes at bringe disse to Elementer i Forbindelse med hinanden og lade dem virke sammen. Men saa forekommer det mig, at der er en anden Mulighed, nemlig at henlægge en Kontrol til Retten og en anden til Sagførerraadet, til hin navnlig Kontrol med Virksomheden i Retten, den egenlige Sagførervirksomhed, som har Retten til sin naturlige Forudsætning. Med Hensyn til Dplysningerne i saa Henseende kunde der være Spørgsmaal om at give Retten noget større Myndighed, men det er jo et Punkt, som maa være henvisst til nærmere Overveielse. Det forekommer mig, at man igjen her kommer tilbage til Forskjellen mellem skriftlig og mundtlig Procedure. Til den nye Organisation i flere Stager, som den ærede foregaaende Taler fremhævede, kommer en Medvirkning fra Ministerens Side, men ogsaa i saa Henseende kunde der være Tale om nogen Lempelse. Fremdeles skulle Raadene ogsaa føre Tilsyn med Sagførernes „øvrige juridiske Forretningsvirksomhed“. Der er der ogsaa et Punkt, der trænger til Overveielse; det er dette, at Forholdet mellem Sagføreren og hans Klient er et Tillidsforhold, som ikke en Trediemand bør kunne blande sig i. Vil nu ikke det, at man saaledes giver Sagførerraadet Ret til at føre Tilsyn med den enkelte Sagførers hele juridiske Forretningsvirksomhed, kunne stille ham mellem ubehagelige Alternativer. Der bliver f. Ex. Tale om et eller andet Forhold, med Hensyn til hvilket man mener, at der foreligger en Optræden fra hans Side, som ikke er ganske, som den bør være. Han bliver da kaldt op for Raadet og tilspurgt om Sagens Sammenhæng. Men dertil vil han saa kunne svare: Ja, det kan jeg ikke røbe, uden at aabenbare Ting, som jeg i min Klients Interesse ikke kan aabenbare. Det forekommer mig, at der her er et Hensyn at tage, som fremkalder det Spørgsmaal, om der dog ikke bør træffes nærmere Kauteler med Hensyn til den Myndighed, som saaledes tilkommer Sagførerraadene, og om der dog ikke maa tilføies Bestemmelser om en Løushedspligt for Sagførerraadene, saaledes at der derigjennem saavidt muligt gives de Garantier, som kræves af Hensynet til det Tillidsforhold, der